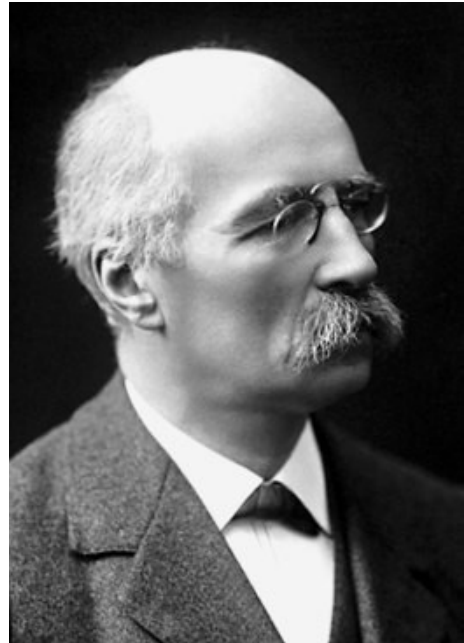

Henri La Fontaine (1854-1943)

Henri La Fontaine begint in 1877 zijn carrière als stagiair van Jules Bara. Hij is overtuigd socialist en pacifist. Vanaf haar ontstaan in 1885 heeft hij veelvuldige contacten met de Belgische Werklieden Partij. In 1894 wordt hij er effectief lid van. Socialisme en pacifisme was in die tijd geen vanzelfsprekende combinatie. Tot ver in de tweede helft van de 19de eeuw was het pacifisme vanuit politieke hoek een liberale aangelegenheid. Liberaal was toen gelinkt aan bourgeoisie en het had veel voeten in de aarde om de arbeidersbeweging bij het pacifisme te betrekken. Het varen van een antimilitaristische koers maakte de stap mogelijk.

Dank zij zijn inzet voor het pacifisme verwerft Henri La Fontaine een enorme kennis in het internationaal recht. In 1913 kent het Nobelprijsc comité hem de Nobelprijs voor de Vrede toe. Deze prijs bestond toen 13 jaar en het was voor de derde keer dat een Belg hem kreeg, Auguste Beernaert in 1909 en het Institut de Droit International in 1904, opgericht door o.a. de Belgen Gustave Rolin-Jaequemyns en Emile de Laveleye. Henri Fontaine kreeg deze prijs voor zijn werk als voorzitter van Het Internationaal Bureau voor de Vrede (IPB). Hier werkt hij nauw samen met Bertha von Suttner (Nobelprijs voor de Vrede 1905). Tijdens zijn voorzitterschap mist het IPB de middelen om daadwerkelijk politieke invloed uit te oefenen. Daarentegen blijft het een moreel baken die verschillende ideeën over de oorzaken en onzin van oorlog laat rijpen.

Het IPB is 's werelds oudste stichting die zich inzet voor de vrede. Sinds 1945 is het IPB, een niet-gouvernementele organisatie, ook actief in de nucleaire ontwapening non-proliferatieverdrag (1968) verdrag op het verbod van nucleaire tests (1996) en het verdrag inzake het verbod op het gebruik van kernwapen (2017)

Henri La Fontaine is in 1919 Belgisch afgevaardigde bij de onderhandelingen die leiden tot het verdrag van Versailles. Op 15 november 1920 houdt hij tijdens de eerste algemene vergadering van de Volkenbond, de voorloper van de Verenigde Naties, een emotionele toespraak als Belgisch vertegenwoordiger. Voor Henri La Fontaine is een droom werkelijkheid geworden, een organisatie waar landen samenwerken. In zijn toespraak looft hij dan ook o.a. Frédéric Passy, de vredesapostel, en Bertha von Suttner, ook gekend als 'Friedensbertha', voor hun baanbrekend werk en onophoudelijke inzet.

Henri La Fontaine was bevriend met Paul Otlet, samen deelden zij de passie voor de bibliografie. Beiden liggen dan ook aan de basis van het Mundaneum.

Henri La Fontaine is de oudere broer van Léonie La Fontaine, zie hiervoor haar 'post' op deze pagina, en eindigde 247ste op de lijst van de grootste Belgen.